

11.6.2014

לכבוד,
עו"ד אסנת מנדל
מנהלת מחלקת הבג"צים
רח' צלאח א-דין 29
ירושלים
ובפקס: 02-6467011

הנדון: קדם בג"ץ – שלילת הזכות לטיול יומי מעצורים מנהליים שובתי רעב

הריני לפנות אליכם בבקשה להתערב בדחיפות ולהורות לשב"ס לאפשר לעצורים המנהליים השובתים רעב ליהנות מזכותם הבסיסית לטיול יומי. וזאת כדלקמן:

1. ביום 24.04.2014 פתחו כ- 190 עצורים מנהליים בשביתת רעב כאות מחאה על מדיניות המעצר המנהלי. כתגובה לשביתת הרעב הני"ל נקט שירות בתי הסוהר בצעדי תגובה כנגד העצורים שובתי הרעב. בין הצעדים הני"ל הוא שלילת חלק מזכויותיהם הבסיסיות.

2. מפגישה שקיימנו עם עבד אלראזק פראג', אחד העצורים השובתים רעב, נודע לנו כי הנהלת כלא איילון החליטה להעניש את העצורים השובתים, על ידי שלילה **מוחלטת** של הזכות לטיול יומי שלהם.

3. הזכות לצאת לחצר מוכרת על ידי הקהילה הבינלאומית ב- Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners, הקובעים את הסטנדרטים המינימאליים לטיפול אנושי בכלואים. על פי סעיף 21 (1) לכללים:

"Every prisoner who is not employed in outdoor work shall have at least one hour of suitable exercise in the open air daily if the weather permits."

4. למצער, הנהלת בתי הסוהר בישראל מתייחסת אל זכויות בסיסיות של העצורים כאל הטבות הנאה הניתנות על ידיה כלפי העצורים. גישה זו מנוגדת לערכי היסוד של כל משטר דמוקרטי. אין לראות

בזכות לטיול יומי כפריבילגיה. הזכות להיחשף לאור השמש ולנשום אוויר צח היא זכות יסוד, המבטאת צורך פיזיולוגי, נפשי והומניטרי בסיסי. כפי שלא ניתן לשלול מעצור שובת רעב תנאי כליאה אנושיים, לא ניתן לשלול ממנו את הזכות הבסיסית לצאת לחצר. כמובן, שהצורך ביציאה היומית נושא משנה חשיבות יתר לאור המצב הפיזי הנמצא בו העצור שובת הרעב.

5. צעדי תגובה לשביתות רעב, מוסדרת בפקודת הנציבות מס' 04.16.00 (להלן: "פקנ"צ 04.16.00") שכותרתה "שביתת רעב של אסירים" ואשר מסדירה את ההתנהגות וההתארגנות של בתי סוהר במידה ויש שביתת רעב של **אסירים**. פקנ"צ 04.16.00 אינה מתייחסת כלל לעצורים המנהליים שהינם בעלי מעמד שונה לחלוטין מאסירים שפוטים. יש לציין ולהדגיש כי הליך המעצר המנהלי מנוגד למשפט הבינלאומי בדבר זכויות האדם ועל כן אסור להחיל את אותו דין החל על אסירים שנשפטו ונכלאו לצורכי ענישה והרתעה, כדבר בשגרה גם על עצורים מנהליים.

6. לא למותר לציין כי ביטול הטיול היומי הוא מנוגד אף לפקנ"צ 04.16.00 שכן לפי נספח א' בפקודה, המפקד רשאי, בין היתר, להגביל את הטיול היומי לשעה אחת לכל הפחות ולא לכל היום, בדומה למצב כיום.

7. העצורים המנהליים השובתים מבקשים דרך השביתה להביע את דעתם. כאמור, כלי זה מהווה כלי אחרון לעצורים למחות. אין הם פוגעים ברכושו או בגופו של אחר. הלכה פסוקה היא שיש לכבד את הזכות לחופש ביטוי בהיותה זכות יסוד הנגזרת מהזכות לכבוד, המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

8. יוצא אפוא, כי ההחלטה לשלול **באופן מוחלט** את הטיול היומי מהעצורים שובתי הרעב אינה חוקית, שכן היא עומדת בניגוד לפסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וגם בניגוד לפקנ"צ 04.16.00 וניתנה בחוסר סמכות.

על יסוד האמור לעיל, אבקשם להתערב ולהורות לשב"ס להחזיר את הטיול היומי באופן מלא, לכלל האסירים, ביניהם העצורים המנהליים שובתי הרעב. נוכח דחיפות העניין, אודה להתערבותכם או מי מטעמכם באופן מידי. אם לא, נאלץ להגיש עתירה לבית המשפט העליון.

בכבוד רב,
נדים שחאדה, עו"ד